

Leeswijzer Verordening maatschappelijke ondersteuning Schagen 2018

In artikel 5 lid 4 is de volgende zinsnede toegevoegd: “legt dit vast in een beknopt verslag”. Voor de uitvoering van de administratie is dit nodig.

In artikel 6 lid 2 is de zinsnede “6 weken” geschrapt en vervangen door “25 werkdagen”. Een en ander op verzoek van de consultants.

In artikel 9 lid 2 is de volgende afwijzingsgrond toegevoegd, nl. dat geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt als deze een anti-revaliderend effect heeft. Deze afwijzingsgrond is toegevoegd om de volgende redenen: *“Het komt voor dat een aanvrager beperkingen ondervindt in zijn zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, maar dat daarvoor niet direct een medische oorzaak kan worden aangewezen. Bij moeilijk objectiveerbare aandoeningen is er niet op basis van medisch onderzoek een diagnose te stellen. Maar ondanks dat, ondervindt de aanvrager wel gedurende langere periode beperkingen als gevolg van bijvoorbeeld chronische vermoeidheid of pijn. Bij een moeilijk objectiveerbare aandoening onderzoekt een arts bij de behandelende sector eerst wat de behandel mogelijkheden zijn, zodat het verstrekken van een eventuele voorziening niet tegen de behandeling in gaat. Een zorgvuldig medisch advies is daarom een belangrijk onderdeel in de beoordeling van de aanvraag door de gemeente. De arts stelt door eigen onderzoek en op grond van informatie uit de behandelende sector vast, of er sprake is van een anti revaliderende werking en of een voorziening langdurig noodzakelijk is. Bij veel moeilijk objectiveerbare aandoeningen wordt de aanvrager namelijk juist geadviseerd om in beweging te blijven en het bewegen verder uit te bereiden. Zo bekijkt de gemeente of het bij een aanvraag voor huishoudelijke hulp voor de aanvrager mogelijk is om verdeeld over de dag in een rustig tempo huishoudelijke taken te verrichten. Omdat de gemeente de zelfredzaamheid van de aanvrager wil bevorderen, verstrekt de gemeente geen maatwerkvoorziening wanneer deze anti revaliderend werkt. “*

Aan artikel 9 zijn de leden 3 en 4 toegevoegd. Deze luiden als volgt:

“3. Als het college van oordeel is dat een cliënt zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid of participatie.

4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,

- a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
- b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of
- c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.”

In lid 3 wordt een regeling getroffen m.b.t. de voorzienbaarheid van een voorziening. Voor meer informatie verwijs ik u naar de toelichting.

Lid 4 is een reeds bestaande bepaling die scherper is verwoord.

In artikel 12 (regels voor pgb) hebben we in lid 3 sub c de volgende zinsnede toegevoegd: “met dien verstande dat de korting die ten behoeve van de cliënt bij de door de gemeente gecontracteerde aanbieder is bedongen hierin is doorgerekend.

De gemeente mag de korting die ze bij haar aanbieder(s)/leverancier(s) heeft bedongen doorrekenen in de hoogte van het persoonsgebonden budget. Voorwaarde is dan wel dat de cliënt met het persoonsgebonden bij de aanbieder(s)/leverancier(s) terecht kan voor de benodigde maatschappelijke ondersteuning. De hoogte van het persoonsgebonden budget hoeft de cliënt niet in staat te stellen de keuze te maken tussen meerdere aanbieders. Als de cliënt met het persoonsgebonden budget de benodigde zorg/voorziening bij in ieder geval één aanbieder kan inkopen, dan is dit afdoende en is het college niet gehouden een hoger persoonsgebonden budget

toe te kennen. Wil de cliënt naar een andere, duurdere leverancier/aanbieder, dan zijn de extra kosten voor de cliënt.

In artikel 12 lid 4 worden regels gesteld over de hoogte van het pgb. Deze bepaling komt uit het financieel besluit. Volgens de rechter is het college niet bevoegd hierover regels te stellen. Dit moet de raad doen.

Artikel 12 lid 4 onder b is gewijzigd. Deze wijziging komt op het volgende neer. Er is een aanbesteding geweest van de diensten voor het voeren van een huishouden. Dit heeft geleid tot nieuwe producten, te weten schoonmaakondersteuning en signalering (opvolger van HH1) en praktische thuisondersteuning (nieuw product). De hoogte van een pgb wordt vastgesteld voor ondersteuning voor het voeren van een huishouden (schoonmaakondersteuning en signalering en praktische thuisondersteuning) door een niet daartoe opgeleid persoon: op basis van het laagste toepasselijke tarief per uur dat voor dergelijke hulp zou worden gehanteerd door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder, met dien verstande dat de overheadkosten, inproductieve uren, reis- en opleidingskosten niet in dit tarief zijn verdisconteerd.

Ter verduidelijking van het voorgaande het volgende voorbeeld. Laagste zintarief per uur voor schoonmaakondersteuning bedraagt € 21,--(in 2017) en bestaat uit de volgende componenten:

- loonkosten	€ 16,50
- overhead	€ 2,20
- niet productieve uren	€ 1,65
- reis-en opleidingskosten	€ 0,65
Totaal	€ 21,00

Het pgb is vastgesteld op basis van de loonkosten exclusief de overige componenten.

Er is een artikel 12a toegevoegd. Deze bepaling komt uit het financieel besluit. Volgens de rechter is het college niet bevoegd hierover regels te stellen. Dit moet de raad doen.

Artikel 13 lid 2 is gewijzigd, omdat de raad op 26 september jl. heeft ingestemd met de afschaffing eigen bijdrage voor begeleiding en dagbesteding. Dit betekent dat naast het vervoersbudget en de (rolstoel)taxikostenvergoeding ook geen eigen bijdrage meer wordt opgelegd voor de individuele begeleiding en dagbesteding.

Artikel 13 leden 3 tot en met 6 komen uit het financieel besluit.

In artikel 13 is lid 8 toegevoegd. Dit artikel komt uit de nieuwe modelverordening. Daarin wordt bepaald dat een eigen bijdrage kan worden opgelegd bij woningaanpassing t.b.v. minderjarigen. De onderhoudsplichtige ouders krijgen de eigen bijdrage opgelegd.

In artikel 15b is in lid 1 onderdeel f toegevoegd. Dit onderdeel luidt als volgt: ". de cliënt langer dan 8 weken verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet". In de toelichting is hierover het volgende opgenomen: "*Op grond van het derde lid, onderdeel f, kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat de cliënt langer dan 8 weken verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet. Deze bepaling is toegevoegd naar analogie van artikel 5.20, eerste lid, onderdeel b, van de Regeling langdurige zorg op basis waarvan het zorgkantoor de verleningsbeschikking kan wijzigen of intrekken, indien de verzekerde langer dan twee maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de wet of de Zorgverzekeringswet. De gemeente kan deze termijn overnemen, maar heeft de beleidsvrijheid om op dit punt eigen regels te stellen. Zie ook de Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, blz. 156-157 (bovenaan).*"

De volgende twee artikelen zijn toegevoegd:

“Artikel 15d. Opschorting betaling uit het pgb

Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.

Artikel 15e. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's

Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.”

Deze artikelen spreken voor zich.

Er is een nieuw artikel toegevoegd, nl. artikel 17. Doel van dit artikel is dat de gemeente een reële prijs betaalt voor een Wmo-dient, waarbij de aanbieder kan voldoen aan de gemeentelijke eisen wat betreft kwaliteit en continuïteit. Voor meer informatie wordt u verwezen naar de toelichting.